

Masopust? Dokud budou síly stačit

Kladruby - Vyparáděný kominík a náramně barevný hasroš s oranžovými vlasy, košíkem na hlavě a trumpetou i malými činely na krku si v sobotu po poledni vykračovali po návsi v Kladrubech. V ulici k náměstí vycházel ze vrátek kosmonaut ve stříbrném skafandru a k radnici se blížil pár včelích medvídků se žlutými a černými pruhy. Na první pohled bylo zřejmé, že hasroš bude mít ten den v Kladrubech hlavní slovo. Začínal totiž v masopust.

Hasroš neboli Pronobus řinčel činely, jako by chtěl popohnat opozdilce. „Pořádáme to tady už čtyřadvacet let a doufám, že ještě dlouho pořádat budeme. Projdeme obec a zastavíme se v chalupách. Tam lidem vinšujeme,“ vysvětloval Pronobus občanským jménem Jiří Kasal.

Pro masopust v Kladrubech prý už většina lidí své masopustní role zná a detaily, novinky dopilují měsíc před průvodem. Například oblek, ve kterém se předvádí Pronobus, je klasika, která se nemění.

„A já v něm chodím od úplného začátku, celých čtyřadvacet let. Když jsem do toho spadnul, tak to budu dělat, dokud na to budu mít

sílu,“ dušoval se Jiří Kasal. Ten tvrdí, že v posledních letech se tradice v Kladrubech utužila a chodí víc lidí. Kolem padesátky.

„Nás to baví a jsme rádi, že se to rozjelo i v okolních obcích. My jsme jezdili dokonce tři roky za sebou vypomáhat do nedalekého Stříbra, kde začínali asi před pěti lety. Ale ve velkém městě se taková tradice asi hůř chytne. Tam je na ni jako by miň vidět,“ uvažoval Pronobus.

Jeptiška vede čerta a za mnichem kráčí smrt

Od kostela spěchali do průvodu medvěd s myslivcem a z opačného konce Kladrub dorazil voják s puškou přes rameno. Nejpestřejší je v hloučku lidí klaun s velkou kytkou, třící z klobouku. Jeptiška vede malého čerta a za mnichem kráčí smrtka s kosou přes rameno.

„Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo. Hlavně nesmí být smutno...“ zní z radnice. Před vchodem tancují trpaslíci a Šmudlovi padá obrovské ucho na zem.

„Kde máte Sněhurku?“

„Ona spí!“

Pronobus už všechny svolává. Nařizuje, že až přijde starostka, všichni musí volat: Sláva, vivat!

Začíná hrát muzika a z hloučku maškar postupně sílí písnička: „... masopust, masopust, jen mě holka nevpust...“

Myslivec křičí: „Už jede!!!“ a k náměstí se blíží traktor s valníkem. Na něm trůní starostka Svatava Šterbová v dlouhé róbě a v klobouku s nevídaně širokou krepou. „Vivat!! Sláva!!! Vivat!!“ vítají povoz zástupy u silnice. Zvon na kostelní věži odbíjí hodinu po poledni.

Pronobus se dožaduje, aby hlava obce předala klíče od města i vládu nad ním.

„Půjčit či nepůjčit? Kladu si tu otázku, neb vím, co jste za chásku,“ zdráhá se starostka. Nakonec ale moc nad obcí předá. „Bavte se, pijte, veselte se. Klidně i ostudu dělejte. Ať žije kladrubský masopust!“ volá starostka a na tácu nabízí skleničky k připitku.

Průvod vyráží z náměstí, „Budeme si muset dělat čárky, kde jsme už byli, abychom nešli k někomu víckrát,“ upozorňuje Pronobus.

JAROSLAV NEDVĚD